

LAAT IETS NA AAN MENSEN DIE ALLES ACHTER MOETEN LATEN

.....

Met uw
nalatenschap
biedt u mensen
op de vlucht
hoop voor
de toekomst

UNHCR
De VN-Vluchtelingenorganisatie

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD | 3

Uw nalatenschap biedt een toekomst aan mensen op de vlucht

OVER UNHCR | 4

WAAR UNHCR WERKT IN DE WERELD | 10

KORTE GESCHIEDENIS | 12

SARA | DAFI-ALUMNUS | 16

'Ik heb geleerd dat niets onmogelijk is'

MEVROUW DE JAGER | 18

'Door UNHCR in ons testament op te nemen, doe ik toch een beetje mee.
Dat geeft een fijn gevoel.'

VICTORINE VAN BEUNINGEN | RELATIEMANAGER BEDRIJVEN BIJ UNHCR | 22

Ontwikkelingen en kansen brengen

HET OPNEMEN VAN UNHCR IN UW NALATENSCHAP | 24

IN 4 STAPPEN UW TESTAMENT GEREGLD | 25

HASSINA EN LAILA | 28

'Een nieuwe toekomst is mogelijk, als je de hand wordt gereikt'

AHMAD JOUDEH | DANSER EN UNHCR'S HIGH PROFILE SUPPORTER | 30

'Ik wil kinderen hun leven laten leven'

ASTRID VAN GENDEREN STORT | HOOFD NOODHULP UNHCR | 34

De realiteit van een crisis en op de vlucht moeten slaan

VOORWOORD

UW NALATENSCHAP BIEDT EEN TOEKOMST AAN MENSEN OP DE VLUCHT

.....

Wanneer het moment daar is om ons testament op te maken, denken we vaak in de eerste plaats aan onze dierbaren. Maar een nalatenschap kan meer zijn dan dat. Het is ook een manier om stil te staan bij andere belangrijke aspecten in ons leven - onderwerpen waardoor we geraakt worden of principes die we belangrijk vinden.

Vluchten is van alle tijden en het zijn mensen als u en ik, met dromen en ambities, die zich veilig willen voelen op een plek waar ze niet thuis zijn. Mensen die vaak niets liever willen dan naar huis terugkeren. Door UNHCR Nederland in uw testament op te nemen, laat u iets achter voor mensen die alles achter hebben moeten laten. U reikt mensen, die om verschillende redenen gedwongen op de vlucht zijn, de helpende hand om bescherming en vitale steun te krijgen in hun tijd van nood. U biedt hen een toekomst.

Iedereen heeft zijn eigen verhaal. In deze brochure leest u verhalen van vluchtelingen die dankzij mensen zoals u de steun hebben ontvangen die ze zo hard nodig hebben. Verhalen van medewerkers uit het veld en de mensen die het werk van UNHCR een warm hart toedragen. En praktische informatie als waaraan te denken wanneer u uw testament opmaakt en een goed doel in uw nalatenschap wilt opnemen.

Hartelijk dank dat u overweegt UNHCR Nederland in uw nalatenschap op te nemen. Op deze wijze kunnen uw waarden voortleven in de levens van mensen op de vlucht en wordt hen een toekomst geboden. ■

Bas Klaassen

Hoofd Partnerschappen en Donateursrelaties

OVER UNHCR

ONDERDAK, BESCHERMING EN HOOP: UNHCR VAN 1950 TOT NU EN DE JAREN DIE NOG VOLGEN

De Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR), de vluchtelingenorganisatie van de VN, is op 14 december 1950 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties opgericht. Het doel: de miljoenen mensen die ontheemd raakten tijdens de Tweede Wereldoorlog helpen bij een veilige terugkeer naar huis.

UNHCR zou slechts drie jaar bestaan. Maar in de jaren en decennia erna volgden wereldwijd nieuwe conflicten, oorlogen, (natuur)rampen en andere crises die vele miljoenen mensen op de vlucht dwongen. Binnen hun eigen land, dan wel naar andere -omringende- landen. Het betekende en betekent nog altijd dat ons werk om hulp, hoop, bescherming en een thuis te bieden aan mensen op de vlucht, noodzakelijk is.

Voor ons werk hebben wij twee keer de Nobelprijs voor de Vrede in ontvangst mogen nemen.

ONS MANDAAT

UNHCR biedt levensreddende hulp en bescherming aan mensen op de vlucht en ondersteuning bij het opbouwen van een beter en onafhankelijk bestaan. Het beschermen van kinderen op de vlucht maakt onderdeel uit van ons mandaat. Bijna de helft van alle mensen die wereldwijd gedwongen op de vlucht is, is kind. Zij lopen nog meer risico dan volwassenen op diverse vormen van misbruik, met grote gevolgen voor hun toekomst.

We zijn actief in ruim 135 landen, zowel in grote steden als in ver afgelegen, geregeld gevaarlijke gebieden. We werken nauw samen

DE BASIS

Het Vluchtelingenverdrag van 1951 en het bijbehorende Protocol (1967) vormen de basis van ons werk. Kernprincipe van het Verdrag is non-refoulement: een vluchteling mag niet worden teruggestuurd naar een land waar zijn of haar leven of vrijheid in gevaar is.

Het document schetst de minimale normen voor de behandeling van vluchtelingen, waaronder het recht op huisvesting, werk en onderwijs terwijl ze op de vlucht zijn, zodat ze een waardig en onafhankelijk leven kunnen leiden.

met andere organisaties en (lokale, regionale, nationale) overheden om te zorgen dat de rechten van mensen op de vlucht niet geschonden worden en om hun welzijn te waarborgen. Op langere termijn staan wij mensen op de vlucht bij om, wanneer het veilig is, terug te keren naar hun land van herkomst. Als dat niet meer mogelijk is, biedt UNHCR ondersteuning bij integratie in het land waar zij verblijven of bij hervestiging in een nieuw land.

ONZE PROGRAMMA'S

UNHCR helpt mensen op de vlucht tijdens hun moment van nood en in de jaren daarna. Van het bieden van levensreddende hulp; bescherming, voedsel, schoon drinkwater, slaapmatten, onderdak en hygiëneartikelen tot medische zorg en ondersteuning bij het (her)opbouwen van een beter bestaan en terugkeer naar huis of het creëren van een nieuw thuis. Graag lichten we een drietal van onze duurzame programma's uit.

ONDERWIJS

Ieder kind, waar en in welke situatie dan ook, heeft recht op onderwijs. Het is cruciaal voor een kans op een goede en onafhankelijke toekomst van elk kind, juist ook voor kinderen op de vlucht. Maar de helft van de kinderen op de vlucht kan niet naar school. Met alle gevolgen voor hun ontwikkeling van dien. Het bieden en toegankelijk maken van kwalitatief onderwijs en de doorstroom van basis- naar voortgezet en hoger onderwijs is om die reden van grote prioriteit in onze programma's.

Het UNHCR Studiebeurzenprogramma DAFI (Albert Einstein German Academic Refugee Initiative) is een belangrijke pijler in ons onderwijsprogramma. Het biedt gekwalificeerde jongeren de kans om in te stromen in het hoger onderwijs en af te studeren in hun land van asiel of thuisland. Ze kunnen persoonlijk groeien en vaardigheden ontwikkelen die ze beter in staat stellen om verandering mogelijk te maken. Op deze wijze kunnen ze het voortouw nemen in het vinden van oplossingen voor de uitdagingen die zij en hun gemeenschappen tegenkomen.

Eén van die jongeren is Sara, lees haar verhaal op pagina 16.

MEDISCHE ZORG

We streven ernaar om alle vluchtelingen toegang te geven tot essentiële medische en psychosociale zorg. Samen met partners zetten we ons in voor preventie en behandeling. Dit varieert van het verzorgen van muskietennetten, vaccinaties, schoon drinkwater, sanitaire voorzieningen, goede voeding en basisgezondheidszorg tot specialistische zorg en psychosociale ondersteuning.

Noodsituaties zorgen vaak voor aanzienlijke stress. Denk aan ervaringen voor en tijdens de vlucht, en aanpassing aan de nieuwe levensomstandigheden. Waar familie en mensen uit de gemeenschap doorgaans een vangnet kunnen vormen, is zo'n vangnet er in crisissituaties niet altijd. Psychosociale ondersteuning

is een belangrijke pijler binnen de zorg die UNHCR biedt. We geven mensen de kans hun ervaringen te delen, helpen hun trauma's een plek te geven en sterken ze mentaal om zo weer met vertrouwen naar de toekomst te kunnen kijken. Daarnaast leiden psychologen en psychiaters gezondheidswerkers binnen de vluchtelingengemeenschap op, om zo een nieuw en veilig sociaal vangnet te creëren.

KLIMAAT & INNOVATIE

Extreme klimaat- en weersomstandigheden zijn inmiddels een dagelijkse realiteit, waar we allemaal in meer of mindere mate de effecten van ondervinden. Deze effecten worden echter onevenredig hard gevoeld door mensen die hun huis hebben moeten ontvluchten; ze verblijven vaak op plekken die zeer uitdagende weersomstandigheden kennen en hebben niet de middelen om zichzelf te beschermen. De klimaatcrisis is dan ook een humanitaire crisis en mensen op de vlucht staan in de frontlinie.

Het raakt daarmee het werk van UNHCR. Om tegenwicht te bieden aan de gevolgen van klimaatverandering passen we

onze activiteiten aan. Door mensen beter voor te bereiden op wat te doen in het geval van extreme weersomstandigheden en de weerbaarheid van mensen op de vlucht te vergroten. Maar ook door vergroening en verduurzaming in de vluchtelingenkampen en de directe omgeving. Dat reikt van klimaatbestendige onderkomens en groene energie tot het creëren van innovatieve, duurzame infrastructuur en bronnen van voedsel en inkomsten.

Lees op pagina 22 het verhaal van onze collega Victorine over de kansen en ontwikkelingen die we mede dankzij uw steun kunnen bieden in Zuidoost-Ethiopië. ■

WAAR UNHCR WERKT IN DE WERELD

UNHCR biedt humanitaire hulp aan mensen op de vlucht in meer dan 135 landen in Afrika, het Midden-Oosten, Europa, Amerika, Azië en Oceanië. Hier zijn enkele voorbeelden van het belangrijke werk van UNHCR ter bescherming van vluchtelingen over de hele wereld.

ETHIOPIË

UNHCR coördineert 72 vluchtelingenkampen en opvangcentra, en biedt noodhulp aan mensen die op de vlucht zijn voor geweld.

ZUID-SOEDAN

UNHCR biedt bescherming, onderwijs en ondersteuning in levensonderhoud aan mensen op de vlucht.

DEMOCRATISCHE REPUBLIEK CONGO

UNHCR ondersteunt mensen die ontheemd zijn geraakt in het zelfvoorzienend worden via onderwijs, gezondheidszorg en levensonderhoudsprogramma's.

OEKRAÏNE

UNHCR verleent noodhulp, cash hulp, en psychosociale hulp aan kwetsbare mensen op de vlucht uit Oekraïne.

AFGHANISTAN

UNHCR steunt mensen op de vlucht in Afghanistan die te maken hebben met extreme omstandigheden zoals armoede en honger, met hulp op het gebied van voeding, gezondheid en onderwijs.

MYANMAR

UNHCR biedt onderdak, onderwijs en hulp bij levensonderhoud aan Rohingya-vluchtelingen.

JEMEN

UNHCR biedt voedsel, water en andere benodigdheden voor binnenlandse ontheemden uit Jemen en vluchtelingen uit Somalië en Ethiopië.

KORTE GESCHIEDENIS

1950

OPRICHTING VAN UNHCR, DE VN-VLUCHTELINGENORGANISATIE

UNHCR werd op 14 december 1950 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in het leven geroepen om de miljoenen Europeanen die na de Tweede Wereldoorlog op de vlucht waren te hulp te komen. Het Verdrag van de Verenigde Naties betreffende de status van vluchtelingen, meer algemeen bekend als het Vluchtelingenverdrag, dat de rechtsgrondslag vormt voor de internationale bescherming van vluchtelingen, werd op 28 juli 1951 aangenomen.

1954

UNHCR KRIJGT DE NOBELPRIJS VOOR DE VREDE

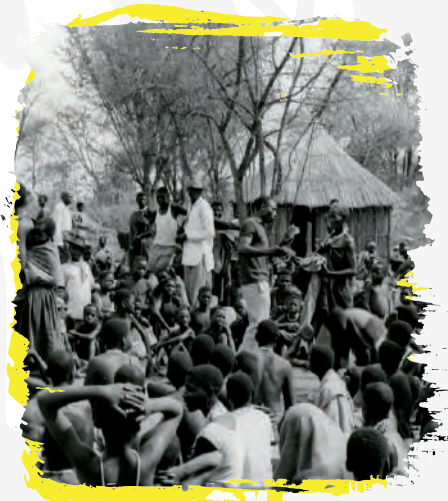
UNHCR ontvangt de Nobelprijs voor de Vrede in 1954 en de ceremonie vindt plaats in 1955. UNHCR is de eerste organisatie van de Verenigde Naties die de prijs ontvangt. Tijdens zijn Nobelprijslezing zei de Nederlandse toenmalig Hoge Commissaris Gerrit Jan van Heuven Goedhart: “Er kan geen echte vrede zijn in deze wereld zolang honderdduizenden mannen, vrouwen en kinderen [...] nog steeds in kampen verblijven en in ellende en met de grootste onzekerheid over hun toekomst leven.”

1956

DE HONGAARSE REVOLUTIE

In 1956 kreeg UNHCR haar eerste echte vuurdoop met de Hongaarse Revolutie wanneer UNHCR 200.000 Hongaren die het gewelddadige Sovjetregime in hun land ontvluchtten, te hulp kwam. Later breidde ons mandaat zich ook uit tot buiten Europa.

1967

INTERNATIONAAL BESCHERMINGSSTELSEL

In de jaren zestig maakten de gevolgen van de Koude Oorlog, de dekolonisatie in Afrika en de opstanden in Latijns-Amerika duidelijk dat de term “vluchteling” niet alleen geldt voor mensen die vóór 1951 de oorlog in Europa waren ontvlucht. Daarom werd er in 1967 een internationaal beschermingsstelsel voor vluchtelingen in het leven geroepen: het 1967 Protocol.

1975

VAL VAN SAIGON

Na de val van Saigon slaan duizenden Vietnamezen via de zee op de vlucht, ondanks de risico's van piraterij en verdrinking. De groep op de foto bereikte Maleisië in 1978 nadat hun kleine boot op slechts enkele meters van de kust was gezonken.

Bijna 255.000 Vietnamese ‘bootvluchtelingen’ kregen tijdelijk asiel in Maleisië en UNHCR hielp meer dan 240.000 mensen bij hun hervestiging in andere landen.

1981

UNHCR KRIJGT TWEDE NOBELPRIJS VOOR DE VREDE

Als erkenning voor de inspanningen om miljoenen ontheemde vluchtelingen over de hele wereld te beschermen, ontvangt UNHCR de Nobelprijs voor de Vrede van 1981. Het is pas de tweede keer dat een organisatie de prijs tweemaal ontvangt en UNHCR is de enige VN-organisatie die deze eer te beurt valt. “Vandaag worden de stemmen van miljoenen vluchtelingen in de wereld gehoord. Stemmen die zoeken naar geloof in de mens, in menselijke waardigheid, in fundamentele mensenrechten,” zei toenmalig Hoge Commissaris Poul Hartling in zijn Nobelprijslezing.

1994

GENOCIDE VAN RWANDA

Tussen april en juli 1994 worden naar schatting 800.000 Rwandezes gedood tijdens massamoorden. Nog eens twee miljoen mensen vluchten naar de buurlanden. UNHCR biedt bescherming en hulp, waaronder het opzetten van vluchtelingenkampen en het coördineren van humanitaire hulp. Destijds was het een van de meest complexe en uitdagende noodsituaties waarmee UNHCR te maken had.

2011

CRISIS IN SYRIË

In maart 2011 breekt het conflict in Syrië uit, waardoor miljoenen mensen hun huizen moeten ontvluchten. Velen zullen nog jaren ontheemd blijven.

2022

DE OORLOG IN OEKRAÏNE

De oorlog in Oekraïne is de snelst groeiende vluchtelingencrisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Door de grootschalige invasie van de Russische Federatie in Oekraïne in februari 2022 ontvluchten zeven miljoen Oekraïners hun land.

TOEKOMST

UNHCR evolueert voortdurend en deelt de verantwoordelijkheid voor het vinden van langetermijnoplossingen voor vluchtelingen met steeds meer organisaties. We werken met steeds meer actoren samen om aan een betere toekomst te werken voor vluchtelingen en de landen die hen opvangen.

Op 17 december 2018 heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties het Global Compact on Refugees aangenomen: daarin wordt het belang van internationale samenwerking bij de aanpak van de vluchtelingenproblematiek benadrukt. Vanaf 2019 organiseert UNHCR om de vier jaar het Global Refugee Forum, waar regeringen en andere relevante actoren kunnen samenkomen om hun bijdrage aan de doelstellingen van het Global Compact te bespreken. Met deze nieuwe overeenkomst hebben we een belangrijke stap vooruitgezet. Samen kunnen we écht een verschil maken.

‘IK HEB GELEERD DAT NIETS ONMOGELIJK IS’

SARA | DAFI-ALUMNUS

“Hoger onderwijs is essentieel. Onderwijs kan alle vluchtelingen helpen, maar vooral ook vrouwelijke vluchtelingen. Zonder hoger onderwijs krijgen we geen kansen op de arbeidsmarkt. Ik zou graag willen dat mensen, vooral in mijn conservatieve samenleving, begrijpen dat vrouwen ook in staat zijn om hun samenleving te ontwikkelen en zinvol werk te kunnen doen om de gemeenschap vooruit te helpen, problemen op te lossen. We moeten achter vrouwen staan, niet tegenover. Mijn studiebeurs heeft om die reden op alle vlakken een verschil gemaakt in mijn leven.

In 2014 vluchtte ik met mijn familie uit Syrië naar Irak. Ik was toen dertien jaar. In een paar maanden tijd veranderde mijn hele leven; van een warm, veilig (t)huis kwam ik terecht in een kleine tent in een vluchtelingenkamp. Er was geen school, mijn vriendinnen waren er niet.

Een jaar na onze aankomst opende UNHCR de eerste scholen. Ik was zo blij, ik kon weer leren, mocht naar de middelbare school! Ondanks verschillende moeilijke situaties en uitdagingen is het me gelukt om mijn eindexamen te behalen.

Als beste student van het jaar. Ik studeerde hard, want mijn droom was om medicijnen te studeren. Mijn score bleek alleen net te laag om direct toegelaten te worden tot de universiteit.

Mijn droom najagen

Maar niets of niemand kon me van mijn droom afhouden. Ik ging op zoek naar een oplossing en hoorde over de DAFI-studiebeurs van UNHCR (zie ook pagina 6). Ik heb me direct ingeschreven. Mijn gevoel op het moment dat ik gebeld werd en hoorde dat ik de beurs kreeg, is onbeschrijfelijk. Ik kon mijn droom gaan najagen! Mijn familie was ook heel blij, mijn moeder trakteerde op zoetigheden voor kinderen in de buurt. Ik heb me met hulp van mijn DAFI-familie, zo voelt het ook echt - als familie, ingeschreven voor de studie medische biologie. Het was mijn enige kans, om van daaruit te kunnen doorstromen en medicijnen te studeren.

Het eerste jaar was heel zwaar. Het was moeilijk om contact te maken met andere studenten vanwege taalbarrières, alles ging in het Engels, en ik werd als een buitenstaander behandeld

“Ik had een duidelijk doel voor ogen en UNHCR heeft geholpen dat te realiseren.”

SARA

door studenten die van privéscholen kwamen. Zelfs mijn eigen vrienden probeerden me op een ander idee te brengen. Maar ik was niet bang, heb geen seconde getwijfeld; ik vertrouwde erop dat ik het zou redden. Mijn familie heeft me altijd gesteund. Mijn broer noemde mij altijd zijn ‘sterke dokter’ en zei: ‘moeilijke wegen leiden naar mooie bestemmingen’. Ik ben uiteindelijk als beste student geslaagd en werd toegelaten tot de Medijnenfaculteit van de Hawler Medical University in Erbil.

Dank voor het sterker maken

Voor ons, als vluchtelingen, is het zo belangrijk om hoger onderwijs te kunnen volgen, want alleen met kennis kunnen we onze samenleving vooruit helpen en ontwikkelen. Onderwijs brengt iemand liefde bij, liefde voor vooruitgang en voor jezelf. Dat je niet minder bent en kunt bereiken

waar je van droomt. Zonder UNHCR had ik geen medicijnen kunnen studeren, was het moeilijker geweest om een baan te vinden. Het heeft me ook geleerd om andere studenten te steunen, mensen aan te moedigen iets positiefs te doen, een bron van hoop te zijn. Ik heb geleerd dat niets onmogelijk is en dat je altijd geduld moet hebben, want als je ergens naar streeft, ga je daar zeker komen.

Ik had een duidelijk doel voor ogen en UNHCR heeft geholpen dat te realiseren. Ik wil alle mensen die hebben bijgedragen aan UNHCR bedanken. Dankzij jullie sta ik, staan wij, hier. Dank voor de glimlach op onze gezichten en die van onze familie. Dank voor het sterker maken. Dank dat u bij ons bent en ons steunt. Want elke kleine donatie maakt een groot verschil. Nu en voor alle getalenteerde vluchtelingen in de toekomst.” ■

‘DOOR UNHCR IN ONS TESTAMENT OP TE NEMEN, DOE IK TOCH EEN BEETJE MEE. DAT GEEFT EEN FIJN GEVOEL.’

MEVROUW DE JAGER

.....

Zeven jaar geleden besloten mevrouw en wijlen meneer De Jager om UNHCR in hun nalatenschap op te nemen. Mevrouw De Jager deelt graag waarom zij en haar man voor deze bijzondere manier van geven hebben gekozen.

“Toen mijn man en ik de beelden van de oorlog in Syrië zagen, wat voor verschrikkingen de kinderen daar moesten meemaken, hebben we besloten om de spaarcentjes die overblijven na ons overlijden aan een goed doel te schenken. We hebben gekozen voor twee organisaties, waar

onder UNHCR. Omdat zij zich zo inzetten om deze mensen veiligheid en onderdak te bieden.

Meerdere keren per jaar heb ik persoonlijk contact met Hassina Bahar van UNHCR Nederland en per post ontvang ik verhalen over het prachtige werk dat UNHCR doet. Ik zou willen dat ik zelf kon helpen maar ik ben nu te oud natuurlijk; 40 jaar terug zou ik me direct hebben aangemeld. Door UNHCR in ons testament op te nemen, doe ik toch een beetje mee. Dat geeft een fijn gevoel.” ■

U kunt er ook voor kiezen om te schenken bij leven. Op deze wijze bent u getuige van het verschil dat uw gift kan maken in de levens van mensen.

Zo heeft Dhr. Giesen er voor zijn overlijden voor gekozen om zowel bij leven als in de vorm van een legaat bij te dragen aan het werk van UNHCR. Van zijn erven kregen wij het volgende bericht: “De heer Giesen voelde zich op deze wijze erg betrokken bij het werk van UNHCR. Hij wilde mensen op de vlucht op alle mogelijke manieren steunen en erkennen. Het heeft hem zeer behaagd zijn bijdrage te leveren, zowel bij leven als daarna.”

Meer informatie over het opnemen van UNHCR in uw testament en geven bij leven, vindt u op pagina 24.

ONTWIKKELINGEN EN KANSEN BRENGEN

VICTORINE VAN BEUNINGEN | RELATIEMANAGER BEDRIJVEN BIJ UNHCR

.....

Ruim drie jaar werkt Victorine als relatiemanager bedrijven voor UNHCR Nederland. In 2022 heeft zij voor UNHCR een aantal maanden in Melkadida gewerkt, een afgelegen plek in Zuidoost-Ethiopië. Sinds 2009 zoeken vluchtelingen uit Somalië hier een veilig heenkomen in één van de vijf grote nederzettingen. De populatie groeit nog elk jaar. UNHCR is een van de weinige internationale organisaties in de regio, die directe hulp en ontwikkeling bieden. De crisis is groot, maar weinig zichtbaar.

“Klimaatverandering gebeurt hier, dat voel en zie je. De extreme droogte heeft grote gevolgen

voor de voedselproductie en andere manieren waarop mensen hun dagelijkse kost verdienen. De combinatie met de gestegen prijzen en de afwezige blik van de wereld maakt dat het leven niet makkelijk is voor de mensen hier. Het is bijzonder om te zien hoe zij, de mensen op de vlucht en de lokale bevolking, ondanks allerlei uitdagingen vriendelijk samengaan en sámen werken om mogelijkheden te creëren.

‘Het is onze toekomst’

UNHCR is niet in Melkadida om pleisters te plakken, maar om humanitaire ontwikkeling en kansen te brengen. Want die zijn er. Zo stroomt er -het hele jaar door- een rivier, die met de juiste infrastructuur landbouw mogelijk maakt. We helpen de mensen op verschillende manieren; door trainingen te geven, zaden te verstrekken en/of machines om het land te bewerken. Zo bezocht ik een energieke, vrolijke Somalische moeder die hier zes jaar woont. Op een stukje grond dat de overheid haar ter beschikking heeft gesteld, verbouwt ze nu tarwe. Vol trots liet ze haar verse gewassen zien. Ze vindt het geweldig dat ze betrokken wordt om een nieuw gewas te leren produceren. Haar gezin kan ervan eten en leven, en dat maakt haar werk van levensbelang.

Het bovengemiddeld aantal zonuren in de regio biedt ook kansen voor duurzame energievoor-

ziening. Bij twee van de 22 aanwezige basisschooltjes zijn inmiddels door UNHCR gefinancierde zonnepanelen geïnstalleerd, zodat ventilatoren kunnen draaien en kinderen zich beter kunnen concentreren in de hitte. Er komen daardoor ook meer kinderen naar school. Twee meisjes van 13 en 14 vertelden me dat naar school kunnen gaan alles voor ze is: 'Het is ons licht en onze toekomst'. En wat zij leren op school, nemen ze mee naar huis: ze leren het broertjes en zusjes, geven het door aan hun omgeving. Dan besef je ineens hoeveel invloed een paar zonnepanelen hebben.

De mooiste gift die u kunt geven

De kracht en inzet van vluchtelingen, lokale bevolking, collega's van UNHCR en onze partners, zijn mooi en bemoedigend om te zien. We bieden in Melkadida directe steun aan meer dan 350.000 mensen. Mensen die vooralsnog niet veilig terug kunnen keren naar huis, maar die kracht putten uit de steun en daarmee de toekomst die ze geboden krijgen. Ik ben dankbaar om daar met mijn collega's van UNHCR aan bij te mogen dragen.

Met een gift in uw nalatenschap kunt u ook een blijvend verschil maken in de levens van mensen op de vlucht en de lokale bevolking in gastgemeenschappen, zoals in Melkadida. Bijdragen aan duurzame oplossingen voor de lange termijn, die mensen bovendien het positieve gevoel geven van onafhankelijkheid en vrijheid. Opdat ze weer in staat zijn zichzelf te onderhouden. U geeft mensen die alles hebben moeten achterlaten handvatten om hun leven op te bouwen en een betere toekomst tegemoet te gaan. Dat is de mooiste gift die u iemand kunt geven." ■

“U geeft mensen die alles hebben moeten achterlaten handvatten om hun leven op te bouwen en een betere toekomst tegemoet te gaan. Dat is de mooiste gift die u iemand kunt geven.”

VICTORINE VAN BEUNINGEN

HET OPNEMEN VAN UNHCR IN UW NALATENSCHAP

Nalaten is een bijzondere en zeer persoonlijke manier van geven. Met het opstellen van uw testament maakt u een weloverwogen keuze voor de toekomst. Een keuze waarbij u denkt aan uw dierbaren, maar mogelijk ook aan andere belangrijke aspecten in uw leven – kwesties die u bezighouden, principes waar u aan hecht en doelen waarin u gelooft. UNHCR Nederland kan één van die doelen zijn. Op deze pagina's vertellen we graag meer over waaraan te denken bij het opmaken van uw testament en, meer specifiek, bij het opnemen van UNHCR in uw nalatenschap.

KLEUR EN HOOP TERUGBRENGEN IN HET LEVEN VAN MENSEN OP DE VLUCHT

Het opstellen van een testament is een persoonlijke aangelegenheid en voor velen wellicht ook een proces waar niet per se naar uitgekeken wordt. Het gaat over de dood en wat er met uw bezittingen moet gebeuren. Tegelijkertijd is het ook een bijzonder en liefdevol moment. U denkt na over uw dierbaren, wat u aan hen wilt nalaten. Welke onderwerpen en gebeurtenissen u geraakt hebben in uw leven, zaken waar u mogelijk ook na uw leven een helpende hand wilt en kunt bieden.

Door een gift aan UNHCR in uw testament op te nemen, leven uw idealen in de toekomst voort en brengt u kleur en hoop terug in het leven van kinderen, jongeren en volwassenen op de vlucht.

HET OPSTELLEN VAN UW TESTAMENT

Om uw nalatenschap goed te regelen, is het van belang om een testament op te stellen. Dit is een door de notaris opgesteld document, waarin u laat vastleggen wat er na uw overlijden met uw nalatenschap moet gebeuren. Kort gezegd: wie erft wat en eventueel de benoeming van een executeur – de persoon of organisatie die uw nalatenschap afwikkelt. Een testament omschrijft de uiterste wil van één persoon, als echtpaar dienen beide echtgenoten dan ook een eigen testament op te maken. Wanneer u geen testament heeft opgemaakt, bepaalt de wet wie de erfgenamen zijn. Dit loopt in de lijn: echtgenoot of geregistreerd partner, kinderen, ouders, broers en/of zussen, en in het geval er geen familie is: de staat.

CODICIL

Als u bepaalde roerende zaken wilt nalaten aan een goed doel kunt u ook kiezen voor een codicil. Dat is een handgeschreven, gedagtekend en ondertekend document. Een eventuele verdeling van uw vermogen, waaronder bijvoorbeeld een gift aan UNHCR, is echter niet rechtsgeldig via een codicil. Uw nabestaanden kunnen uw wensen eerbiedigen, maar wanneer deze niet in een formeel testament zijn vastgelegd, vindt eerst een verdeling plaats volgens de wettelijke verdeling. Degenen die van u erven, kunnen daarna volgens uw wensen schenken. Zij dienen dan wel eerst erfbelasting te betalen over het ontvangen bedrag. ■

IN 4 STAPPEN UW TESTAMENT GEREGERD

1 Overweeg voor uzelf welke familieleden, vrienden en organisaties u graag zou willen opnemen in uw testament.

2 Wanneer u wilt nalaten aan een goed doel als UNHCR kunt u kiezen voor een legaat of een erfstelling.

Een legaat is een testamentaire bepaling waarin u aangeeft een vast bedrag of deel van uw bezittingen aan een persoon of organisatie, zoals UNHCR, na te laten. Dit kan deel uitmaken van uw testament of gebruikt worden als u geen testament heeft. Legaten hebben voorrang boven de algemene erfenis.

Bij een erfstelling gaat (een deel van) uw nalatenschap via uw testament naar de erfgenamen - één of meerdere personen en/of organisatie(s). In uw testament benoemt u wie deze erfgenamen zijn. Na aftrek van legaten, begrafeniskosten en eventuele schulden wordt de erfenis verdeeld onder de benoemde erfgenamen.

3 Samen met een notaris kunt u uw testament op laten stellen.

Belangrijke informatie voor u en uw notaris

Statutaire naam : UNHCR Nederland (sui generis)*
Kamer van Koophandel-nr. : n.v.t. (als onderdeel van een internationale organisatie staan wij niet geregistreerd bij de Kamer van Koophandel)
Het fiscaal nummer / RSIN : 8239.59.636
Zetel van vestiging : Den Haag
Postadres : Postbus 18815, 2502 EV Den Haag
IBAN rekeningnummer : NL30 INGB 0007 1918 36

* UNHCR Nederland is onderdeel van de Verenigde Naties en wordt daarom wettelijk aangeduid als 'sui generis' (enige in zijn soort).

4 Indien u het op prijs stelt, kunt u ons op de hoogte brengen van uw beslissing om na te laten aan UNHCR.

Wij helpen u graag in dit proces. Hassina Bahar (06 30 32 09 57 of bahar@unhcr.org) staat u in een vrijblijvend gesprek graag te woord over de mogelijkheden om via uw nalatenschap een bijdrage te leveren aan het werk van UNHCR.

VRIJSTELLING ERFBELASTING

UNHCR is een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat we geen erfbelasting hoeven te betalen. Uw gift kunnen wij dan ook volledig inzetten om wereldwijd mensen op de vlucht te helpen en zo doorlopende steun te bieden aan de doelen die in lijn liggen met uw waarden. De impact van uw vrijgevigheid en solidariteit met vluchtelingen daarmee voortlevend in de toekomst.

DE 5 ZEKERHEDEN BIJ NALATEN

Wanneer u erover nadenkt om UNHCR Nederland in uw testament op te nemen, vinden we het belangrijk dat u weet dat:

Wij uw gift verstandig en kosteneffectief gebruiken, zodat uw nalatenschap een blijvende impact heeft op het leven en de toekomst van vluchtelingen en ont-heemden.

Wij weten dat uw privacy waardevol is en dat wij respecteren en waarderen dat uw testa-ment een zeer persoonlijke beslissing is, die u in uw eigen tijd neemt.

Wij respecteren uw keuze om het opnemen van UNHCR in uw testament al dan niet met ons te delen. Wanneer u ons van uw gift op de hoogte brengt, stemmen we in gezamen-lijkheid af of, en zo ja hoe en wanneer u op de hoogte gehouden wenst te worden.

Wij respecteren dat u te allen tijde het recht behoudt om van gedachten te veranderen wat betreft uw nalatenschapsgift aan UNHCR.

Wij zeer dankbaar zijn voor uw solidariteit en steun.

‘EEN NIEUWE TOEKOMST IS MOGELIJK, ALS JE DE HAND WORDT GEREIKT’

HASSINA EN LAILA

Hassina Bahar is relatiemanager Nalatenschappen bij UNHCR Nederland. Ze is trots dat ze kan bijdragen aan het werk van UNHCR en deelt hier graag haar verhaal met u.

In 1993 vlucht de familie van Hassina uit Afghanistan, waar dan al tijden een oorlog woedt. Hassina is op dat moment 4 jaar, haar zusje Momina 3 jaar en zusje Zahra tien maanden. Het is een keuze die haar ouders niet lichtzinnig maken, gezien hun jonge gezin en de risico's. Samen met haar moeder Laila (63) blikt Hassina (35) terug en kijkt ze vooruit, want 'voor alle vluchtelingen is er een nieuwe toekomst mogelijk, als je de hand wordt gereikt'.

Laila: "Wanneer je middenin een oorlog zit, moet je soms alles achterlaten om jouw kinderen en familie in veiligheid te brengen. Ons besluit om te vluchten, kwam nadat we een maand in een schuilkelder hadden gezeten met familie, vrienden en burens. Toen mijn man op een 'rustig' moment tussen raketaanvallen door met Momina naar buiten ging om een luchtje te scheppen, viel er onverwacht een bom vlakbij. Dat is voor ons het beslissende moment geweest: we moesten weg. Mijn man plande de vlucht en ik heb vervolgens wat spullen ingepakt met in mijn achterhoofd: als het weer wat rustiger is, keren we terug."

Hassina: "Mijn ouders beseften op dat moment niet dat we niet meer terug zouden komen. Mijn vader was actief in de politiek, hij zat in de regering nog voordat de Taliban aan de macht kwam. Hij, en daarmee onze familie, liep daardoor extra gevaar. We hadden het niet slecht, mijn ouders hebben hun keuze niet zomaar gemaakt. Je neemt ook een risico, vluchten is gevaarlijk en ze hadden drie heel jonge kinderen. Zelf heb ik weinig herinneringen aan de reis die we hebben gemaakt. Misschien was ik nog te klein of heb ik me door de aanwezigheid en bescherming van mijn ouders toch altijd veilig gevoeld."

Verhalen van hoop

Laila: "Ik kan me ook niet alles meer herinneren. Wat me nog het meeste bijstaat, zijn de geluksmomentjes tussendoor. Kleine, dagelijkse dingen die luchtigheid brengen in mijn herinnering. Even rusten en spelen in een park, een ijsje eten met zijn allen, schoentjes kopen omdat onze jongste haar eerste stapjes begon te zetten. Maar ook de totale paniek toen Momina op een treinstation in een lift was gestapt zonder ons. Mijn gevoel sloeg om in hoop, toen ik in de verte mijn dochter aan de hand van een onbekende vrouw naar ons toe zag lopen. De vrouw had onze familie eerder gezien, ongetwijfeld vielen we met ons zwarte haar erg op. Die vriendelijk-

heid en de reikende hand van totale vreemden blijven je voor altijd bij.”

Hassina: “Ook in Nederland hebben ze die reikende hand ervaren in het dorp waar we terecht kwamen. De gemeenschap heeft hen echt opgevangen, geholpen om hun weg te vinden in Nederland. Ze hoefden het niet alleen te doen. Mijn ouders hebben altijd hard gewerkt om ons een goed bestaan te geven. Mijn moeder is weer gaan studeren en heeft vervolgens een baan in haar vakgebied gevonden. Ze is daar trots op, en ik ook. Zelfredzaamheid is van groot belang.”

Laila: “Dat is ook de reden dat we het zo belangrijk vonden dat onze dochters gingen studeren, het is de sleutel naar onafhankelijkheid. Door alles wat ik heb meegemaakt, weet ik hoe belangrijk educatie is. Voor mij om een nieuwe taal te leren en weer te kunnen werken, voor mijn kinderen om op eigen benen te staan. Ik ben enorm trots op ze. En ook dat Hassina nu voor UNHCR werkt. Ze neemt daarmee het stokje over van mijn man, die in het verleden ook voor de VN werkte. Helaas heeft hij haar aanstelling niet meer mee mogen maken.”

Hassina: “Het is belangrijk om te realiseren dat achter alle vluchtelingcijfers individuele verhalen zitten. Verhalen van de risico’s, de harde realiteit achter en van een vlucht, het soms langdurige verblijf in vluchtelingenkampen, maar vooral ook de verhalen van hoop. Want hoe zwaar en ingewikkeld een vlucht ook is, er is een nieuwe toekomst mogelijk als je de hand wordt gereikt. Letterlijk, door mensen in uw buurt die gevlucht zijn te zien en helpen als dat nodig is. Maar ook met een gift, bijvoorbeeld in uw nalatenschap, maakt u een verschil. Het helpt mensen om verder te kunnen gaan met hun leven, een leven dat voor hen een andere wending heeft genomen. Er te zijn voor mensen op de vlucht, op welke manier ook, doet ertoe.” ■

“Er te zijn voor mensen op de vlucht, op welke manier ook, doet ertoe.”

HASSINA BAHAR

‘IK WIL KINDEREN HUN LEVEN LATEN LEVEN’

AHMAD JOUDEH | DANSER EN UNHCR'S HIGH PROFILE SUPPORTER

.....

Ahmad Joudeh is een Nederlandse (ballet)danser, Master of Ballet en choreograaf. In 1990 is hij als staatloze vluchteling geboren in Damascus, Syrië. Hij groeide op in Yarmouk, een door Palestijnse vluchtelingen gestichte nederzetting.

Sinds zijn jeugd droomde hij ervan om danser te worden. Een vak dat binnen die samenleving op hevige tegenstand kan rekenen. Hij volgde stiekem danslessen en volgde vervolgens van 2006 tot 2015 een opleiding aan het Syrische Enana Dance Theater en studeerde aan het Hoger Instituut voor Dramatische Kunsten in Damascus. Tegelijkertijd gaf hij danslessen aan kinderen; verweesde kinderen, kinderen met trauma's door de burgeroorlog, kinderen met een beperking.

Zijn inzet leverde hem bedreigingen op, maar gaf hem vooral de vastberadenheid om door te zetten. Om dat te ondersteunen liet hij 'Dance or Die' in zijn nek tatoeëren, want dansen staat voor Ahmad gelijk aan bestaan. In 2016 werd Ahmad gefilmd door documentairemaker Roozbeh Kaboly, en zijn verhaal werd bij Nieuwsuur uitgezonden. Het Nederlands Nationaal Ballet was geraakt door zijn verhaal, richtte het Dance for Peace Fund op en nodigde hem uit om naar Nederland te komen. De daaropvolgende documentaire 'Dance or Die' won in 2019 een Emmy Award.

Sinds 2017 zet Ahmad zich als high profile supporter in voor UNHCR. Hij is een stem voor kinderen, staatlozen en LHBTIQ+ vluchtelingen. Staatloos zijn betekent dat geen enkel land, volgens zijn wetgeving, de betreffende persoon als onderdaan beschouwt. UNHCR is één van de weinige organisaties die

zich actief inzet om staatloosheid te voorkomen, staatlozen te identificeren en ze te beschermen met als uiteindelijk doel staatloosheid uit te bannen. Mede dankzij Ahmad is de aandacht en het draagvlak voor staatlozen vergroot. Ahmad deelt graag zijn verhaal met u.

“Dansen is alles wat ik heb. Door te dansen leer je jezelf, je lichaam kennen. Leer je om zeker over jezelf te zijn. Door te dansen werk je aan jezelf. Maar je leert ook om samen te werken met de anderen om je heen, om te vertrouwen. En dat laatste is heel moeilijk door wat veel kinderen hebben gezien en meegemaakt in hun leven. Kinderen moeten warmte voelen, liefde, veiligheid. Ik doe er op mijn manier, met mijn danslessen, alles aan om ze dat te geven. Zorg dat ze altijd een lach zien ook al heb ik een slechte dag, praat met ze. Ik heb een connectie met kinderen, doordat ik mijn eigen innerlijke kind laat spreken. Kinderen voelen en zien dat, ze lachen als ze me zien, komen direct naar me toe.

Ik ben geboren als een staatloze vluchteling in een Palestijns vluchtelingenkamp in Damascus, Syrië. Je vraagt je af: hoe kan dat, hoe kan een kind zo geboren worden? Mijn moeder is Syrische, mijn vader is ook staatloos geboren als zoon van een Palestijnse vluchteling en als kind volg je de lijn van jouw vader. En zo gaat het generatie op generatie door – het wordt in stand gehouden. We woonden in een vluchtelingenkamp en dat was onze wijk. Met een eigen school, medisch centrum, winkeltjes en activiteiten. Je mocht het kamp wel uit, maar vrijwel niemand deed het: buiten de wijk waren we eigenlijk niet welkom. Kunt u zich voorstellen wat dat met een kind doet? Dat je opgroeit met het idee dat niet wel-

kom bent, dat je niets kan. Dat is heel heftig. En vooral niet oké, want je kunt je leven veranderen. En daarom werk ik met kinderen, zodat ze zich veilig kunnen voelen. En ik wil dat mijn moeder trots op me is.

Zee aan trauma's

Ik ben niet gevluht uit Syrië. In 2016 heb ik een studiebeurs gekregen van het Nederlands Nationaal Ballet. De eerste drieënhalve jaar in Nederland zijn één lange cultuurshock geweest. Op een gegeven moment dacht ik dat ik gek werd, ik rook dingen van vroeger, hoorde geluiden, ik was bang. Toen mijn harstslag heel

“Ik wil een ambassadeur zijn voor vluchtelingen en staatlozen, en hen helpen om niet alleen te overleven, maar ook om ze in hun kracht te zetten. Dit werk is van vitaal belang voor zoveel mensen over de hele wereld.”

AHMAD JOUDEH

laag werd, moest ik het wel aan de dokter vertellen. En daar realiseerde ik me dat ik een zee aan trauma's te overwinnen had. Daar wil ik andere vluchtelingen bewust van maken, dat ze niet gek zijn of gestraft worden, maar dat ze getraumatiseerd zijn en aan zichzelf, aan hun gemoed, mogen en moeten werken. Tegelijkertijd wil ik een stem zijn voor deze vluchtelingen, voor staatlozen. Ze komen niet om banen of jouw plek in te nemen. Ze dromen ervan om terug te gaan. En tot die tijd moeten ze gast mogen zijn, zich zeker voelen dat ze veilig zijn en goed kunnen slapen. Hoe kun je tegen een kind zeggen 'ga terug naar je eigen land'? Er moet verandering komen in hoe we naar mensen kijken. Ik geef om wie er luistert.

Daarom vind ik het belangrijk om kinderen te laten zien hoe ze verbinding kunnen maken met hun innerlijke kind. Met het 'boxje in hun buik', het plekje in je lijf waar je

gevoel zit. Als je je van binnen veilig en beschermd voelt, kan niemand je ooit pijn doen. Ik vind het belangrijk dat ze die veilige plek vinden, en als ze die hebben gevonden, dat ze het vastpakken en er blijven.

Kinderen hun leven laten leven

Mijn Nederlandse paspoort is mijn meest waardevolle bezit, het is mijn nationaliteit. Ik ben er trots op, voelde me voor het eerst in mijn leven gewaardeerd. Het heeft deuren geopend, ik kan naar plekken waar ik nooit van kon dromen. Ik heb nu rechten, ben beschermd en kan mijn stem laten horen. Door mijn dansen in andere landen op te voeren én door kinderen te leren dansen.

Iedereen kan op zijn eigen manier helpen. En als je dat niet wilt, dan is dat oké, maar maak het leven van deze mensen dan ook niet moeilijker dan het al is. Als je wilt helpen, maar niet precies weet hoe, dan is het goed om te weten dat er mensen en organisaties als UNHCR zijn die het wel weten. Die de contacten hebben, de mensen in de landen, die weten wat er nodig is en die steun kunnen geven. Ik help door te dansen. Iedereen moet kunnen dansen, ook als je vluchteling bent of in minder fortuinlijke omstandigheden opgroeit. Ik wil kinderen een mooie herinnering nalaten, een positief verhaal en gevoel geven, ze laten groeien. Ik wil ze inspireren om dat zelf te creëren, een lach op hun gezicht brengen. Ik wil kinderen hun leven laten leven.” ■

DE REALITEIT VAN EEN CRISIS EN OP DE VLUCHT MOETEN SLAAN

ASTRID VAN GENDEREN STORT | HOOFD NOODHULP UNHCR

Zeventwintig jaar is Astrid van Genderen Stort actief bij de Verenigde Naties, met als basis UNHCR. ‘Het moederschap’ zoals ze het zelf noemt. Een periode waarin ze in vele crisis-situaties heeft gewerkt. Het leverde een schat aan ervaringen op – van de behoeften en rechten van een vluchteling tot de persoonlijke verhalen die vele duizenden mensen met haar deelden en de realiteit van het op de vlucht zijn. Hier deelt zij haar verhaal.

“Mijn eerste en meteen meest heftige ervaring in een crisissituatie was in 1999: Kosovo. Ik had voor vertrek een training gevolgd, maar direct na aankomst werd me duidelijk: hoe goed je ook bent voorbereid, in een crisis is alles anders dan je verwacht. En elke crisis is anders. We kwamen aan in Skopje, Macedonië en werden geconfronteerd met 50.000 mensen op de vlucht die opgesloten waren in een niemandsland. Een kaal stuk grond tussen Kosovo en Macedonië. De grenzen waren dicht. De mensen konden niet voor- of achteruit. En wij konden er de eerste dagen ‘niet bij’. We moesten de broden en het water over het hek gooien. Je voelde de enorme druk die erop stond.

Iedereen kan een vluchteling zijn

Wat er dan door je heengaat? Een honderdtal aan emoties en een stoot adrenaline, die niet meer is weggegaan. Toen de grens met Macedonië uiteindelijk openging, was ik verantwoordelijk om het bij de drukste grensovergang (10.000 vluchtelingen per dag) zoveel mogelijk in goede banen te leiden. Je komt in een actiestand. De vluchtelingen ontvangen,

met ze praten, onderhandelen met de grenspolitie, de mensen in de juiste bus krijgen naar de opvangkampen, heen en weer met mijn eigen collega’s voor een plekje in de opvangkampen die al overvol waren. Dat is het praktische stuk, maar je hoort ook de persoonlijke verhalen, voelt de emoties van de mensen op de vlucht. Mensen als u en ik, die een normaal leven leidden maar -door verschillende gebeurtenissen- ongewild in een situatie kwamen waarin ze niet langer meer veilig thuis konden wonen.

Zo ontmoette ik een oude man in een rolstoel. Hij stond in het niemandsland en zo was het ook: hij kon nergens meer heen. Voor zijn ogen was zijn huis in brand gestoken, twee familieleden vermoord, zijn zoon was door milities meegevoerd, zijn kleinzoon was hij kwijtgeraakt. Het enige wat hij nog mee had kunnen nemen, was een oud gouden horloge. Naast hem stond een meisje van achttien met een telefoon en een Samsonite koffer. Het contrast leek groot, maar ook

“UNHCR staat voor mensenrechten en vluchtelingenrechten. Niemand kiest ervoor om vluchteling te zijn, het kan ons allemaal gebeuren.”

ASTRID VAN GENDEREN STORT

zij had haar eigen verhaal, ook zij moest huis en haard ontvluchten. Op dat moment realiseerde ik me: iedereen kan een vluchteling zijn.

Onderscheidende rol UNHCR

UNHCR onderscheidt zich doordat het zowel een praktische als een coördinerende rol heeft. Dat laatste klinkt saai, maar is heel belangrijk. De samenwerking met nationale en internationale organisaties, en met de (lokale) autoriteiten is essentieel en zorgt ervoor dat we complementair met elkaar kunnen werken en meer mensen kunnen helpen. We zijn wereldwijd actief, op meer dan 500 locaties in zo'n 135 landen en in alle crisisgebieden. We bieden op het moment van crisis onderdak, bescherming, juridische steun en opvang. We voorzien in de eerste levensbehoeften en blijven ook daarna actief om een duurzame oplossing te vinden. Waar mogelijk doen we preventief werk. We zijn er van het begin van de crisis tot het einde en langer, vaak als alle andere organisaties al vertrokken zijn. Die com-

binatie van 'op de grond' aanwezig zijn en een belangrijke stem en rol hebben in de samenwerking met alle partijen, maakt het werk van UNHCR zo belangrijk. En voor mij persoonlijk zo mooi.

De crises van toen, zijn er nu nog steeds. En er zijn meer gronden voor crisis bijgekomen, denk alleen al aan de klimaatverandering. UNHCR staat voor mensenrechten en vluchtelingenrechten. Niemand kiest ervoor om vluchteling te zijn, het kan ons allemaal gebeuren. En dat weten we ook. Maar niet altijd meer is daar de saamhorigheid om deze mensen een (tijdelijke) plek te bieden, een volwaardig leven waarin ze kunnen bijdragen aan hun gemeenschap – in hun land van herkomst dan wel in het land waar ze worden opgevangen of blijven. Iedereen heeft een rol te spelen en de rol van UNHCR is om de zorg en opvang voor mensen op de vlucht te realiseren. Dat zal niet altijd perfect gaan, maar in die rol ligt onze kracht. En iedere bijdrage van mensen als u en ik, speelt een rol in wat UNHCR kan betekenen voor mensen op de vlucht.” ■

“Talent is universeel, kansen niet. Al meer dan drie decennia biedt UNHCR duizenden vluchtelingenstudenten middels studiebeurzen kansen en hoop, waardoor ze hun potentieel kunnen benutten en hun leven ten goede kunnen veranderen.”

FILIPPO GRANDI, VN HOGE COMMISSARIS VOOR DE VLUCHTELINGEN.

IK WIL IETS NALATEN AAN MENSEN DIE ALLES ACHTER MOETEN LATEN

Heeft u UNHCR in uw testament opgenomen en wilt u dat met ons delen, of wilt u meer informatie ontvangen over het eventueel opnemen van UNHCR in uw testament? We komen graag met u in contact.

U kunt deze antwoordkaart per post met ons delen via UNHCR Nederland, Postbus 18815, 2502 EV Den Haag of u kunt contact opnemen met Hassina Bahar via bahar@unhcr.org / 06 - 303 209 57. U kunt ook het formulier invullen via de QR-code hiernaast of via www.unhcr.org/nl/nalaten.

- Ik heb al een gift aan UNHCR Nederland opgenomen in mijn testament.
- Ik ben van plan om een gift aan UNHCR Nederland op te nemen in mijn testament.
- Ik wil graag meer informatie ontvangen over het opnemen van UNHCR Nederland in mijn testament.

Mijn gegevens

De Heer   Mevrouw   Anders

NAAM

ADRES

PLAATS

E-MAIL

TELEFOON

Mijn voorkeursmethode voor contact is per: Post   Telefoon   E-mail

Fotografie

©UNHCR/Refugees Media

**Aan deze uitgave
werkten mee**

Bas Klaassen
Sara Heybat
Mevrouw De Jager
Victorine van Beuningen
Hassina Bahar
Laila Sarwary-Bahar
Ahmad Joudeh
Astrid van Genderen Stort

Copywriting

Jolien Storsbergen –
Bureau Storsbergen

Artdirection & Vormgeving

Roger Peters - Massive Atrack

Drukwerk

Creative DM Factory

Postadres

Postbus 18815,
2502 EV Den Haag

Donateurslijn

070 250 18 15
(van ma t/m vr van 09:00 – 17:00)

Website

www.unhcr.nl

